

Erfgoed Magazine Enschede

Een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede,

EXTRA EDITIE INTERVIEW MONUMENTEIGENAAR DENNIS JONGBLOED

In deze reeks extra edities over monumenteigenaars is het ook interessant om op zoek te gaan naar de wat "jongere" eigenaars. Alleen al om te horen hoe hun visie en kijk is op het hebben van een monument en of deze zoveel verschilt met monumenteigenaars die het monument al langere tijd bewonen.

Dennis Jongbloed behoort tot de "jongere" eigenaars van een monument en hieronder volgt zijn verhaal....

Op een doordeweekse morgen is de afspraak met Dennis Jongbloed gepland. Stipt om 10 uur komen wij aan bij de werklocatie van Dennis, villa Blijdenstein aan de Marthalaan waarin het bedrijf Jongbloed Fiscaal juristen NV gehuisvest is.

We worden vriendelijk ontvangen door zoon Max en willen net plaatsnemen, maar dat is niet nodig want Dennis komt al op ons toegelopen waarna we hartelijk worden begroet.

Hij neemt ons mee naar zijn kantoor, een prachtige ruimte vol historie en hij nodigt ons uit plaats te nemen.

Na het serveren van de thee en koffie leggen we uit wat de bedoeling van onze komst is. Namelijk om in het digitale magazine een beeld te geven van de mens achter het monument waarop hij enthousiast reageert en eigenlijk meteen over van alles begint te vertellen.

Het pand waar zijn bedrijf in is gevestigd huurt hij en het is ook niet dit historische pand waar het gesprek uiteindelijk over gaat, maar de oude burgemeesterwoning Huis Sonnevand. Deze is gelegen aan het Ariënsplein, vroeger de Ruyterplein genaamd. Dennis en zijn vrouw Inge hebben dit huis een tijdje geleden gekocht met de bedoeling er weer een woonhuis van te maken voor henzelf en zoon Max.

Maar laten we beginnen met de vraag; wie is Dennis Jongbloed? Als je de man ontmoet begrijp je dat hij een geboren en getogen nuchtere Tukker is die houdt van no nonsense en “doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg”.

Dennis is geboren tussen Glanerbrug en Enschede. Zijn vader had een bedrijf en het ondernemerschap zat hem al vroeg in zijn bloed. Een uitspraak van zijn vader waarin een wijze raad verborgen zit heeft hij tot op de dag van vandaag ter harte genomen en wel “bijen trek je aan met honing”.

Dennis heeft gestudeerd in Enschede en Tilburg waar hij de studie tot fiscaal recht heeft gedaan. Hij wilde voor zichzelf beginnen, maar had geen ruimte en het toeval wilde dat buurman Arthur van der Veer eigenaar is van villa Blijdenstein en hem een ruimte aanbood in de villa. Hier heeft hij zijn bedrijf groot weten te maken en inmiddels heeft hij ook vestigingen in Almelo en Den Haag.

Hierna komt villa Huis Sonnevancan aan bod waar hij, samen met zijn vrouw eigenaar van is geworden.

Dennis was op zoek naar een monumentaal huis, hij heeft een grote liefde voor spullen en huizen met karakter. Toen hij deze villa zag wist hij het meteen; dit huis wil ik kopen om er een echt “thuis” van te maken.

Hij heeft grote plannen met het huis en het mooie van Dennis is dat hij nooit te beroerd is om klussen zelf aan te pakken, zoals het leggen van elektra ed. Feit is dat hij het huis, door zelf veel te doen, met al zijn hoekjes en eigenaardigheden goed heeft leren kennen.

Hij heeft de nodige contacten hiervoor, maar gaat ook zelf op onderzoek uit om de klus die hij voor ogen heeft zelf te klaren.

Inge is daarin zijn grote steun, want ook zij klust erop los en doet wat zij kan.

De woonkamer moet een grote ruimte worden en er komt een carport aan de achterkant. De loggia zal weer in ere hersteld worden, maar ook moderne en verantwoorde toepassingen worden aangebracht.

Zo moest het dak eraf om deze goed te kunnen isoleren en om de dakranden weer mooi te laten doorlopen.

Omdat er allerlei bedrijven in het huis hebben gezeten is helaas veel van het oorspronkelijke verloren gegaan.

Bijzonder is de achterbouw die de woonbestemming is voor zoon Max, hij heeft zijn eigen woonruimte ontworpen. Op onze vraag of er toch nog oude elementen zijn terug gevonden in het huis noemt Dennis als eerste de oude keuken.

Deze zal zoveel mogelijk in ere hersteld en weer terug geplaatst.

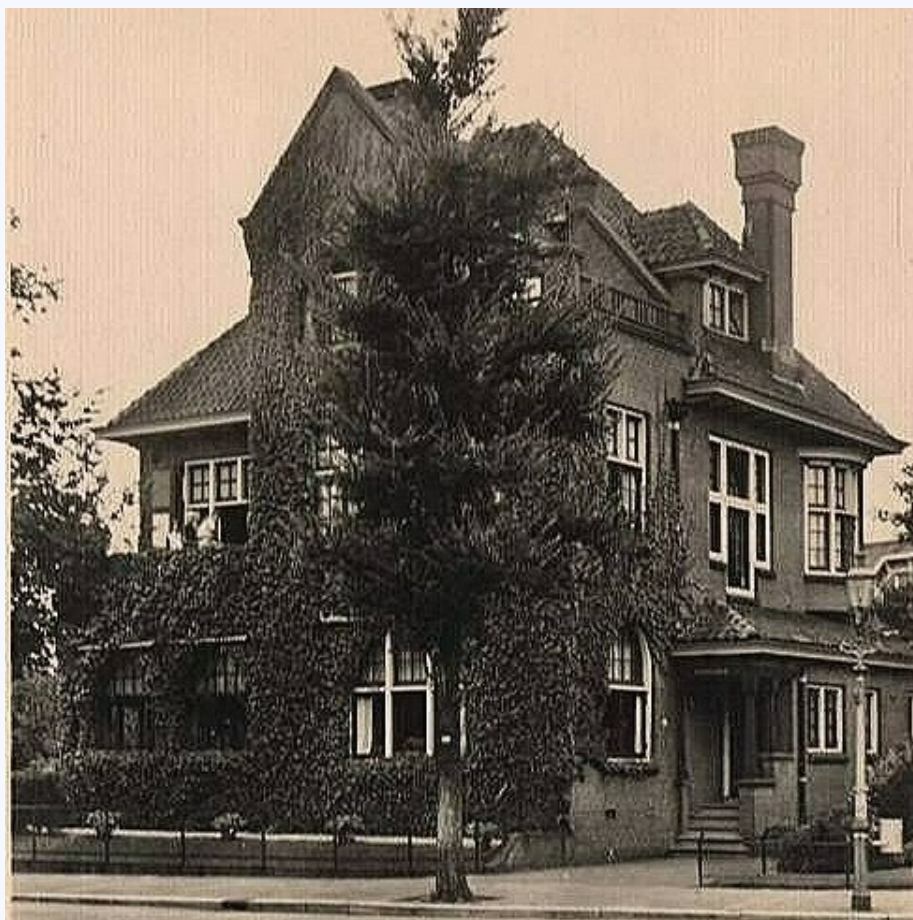
Krantenartikelen, maar ook omlijstingen die ontdekt zijn zullen zoveel mogelijk worden gerestaureerd.

Omdat er diverse bedrijven in gevestigd zijn geweest was er een brandtrap aan de achterzijde geplaatst. Deze heeft Dennis weg laten halen om er weer een balkon te laten maken. Dit balkon heeft er nooit gezeten, maar op hele oude tekeningen die hij terug gevonden heeft staat er een getekend die de villa voor zijn gevoel weer compleet zal maken.

Met schraapwerk hebben ze de plaatsen waar muren hebben gezeten terug kunnen vinden en ook de originele kleuren die ooit zijn gebruikt terug gevonden. Het trappenhuis is tijdens de kantorenperiode aangepast door een gedeelte van het plafond weg te halen en er een stalen trap in te plaatsen. Deze trap zal worden verwijderd en Dennis wil hier weer een originele trap in laten zetten.

Helaas kan het plafond niet meer worden hersteld, maar het geheel zal toch de historisch bedoelde uitstraling krijgen.

Heel mooi om te zien hoe enthousiast Dennis aan het vertellen is en met handgebaren onderstreept hij zijn passie voor het Huis.

De liefde voor het pand valt tussen de regels door te voelen, waarbij duidelijk wordt dat dit huis een thuis zal worden voor Dennis, Inge en zoon Max.

Dan komt het gesprek op de badkamer. Deze zal ook zoveel mogelijk in de originele oude stijl worden gemaakt en voor de accessoires struinen Dennis en Inge brocante markten af om op zoek te gaan naar spullen om de badkamer weer zo mooi en authentiek mogelijk te maken. Om het huis weer in de oude stijl terug te brengen met alles wat daarbij hoort, gaat Dennis ook echt op zoek naar mensen en bedrijven die over het Ambacht beschikken om dit te kunnen

realiseren en maken.

Onze volgende vraag gaat over de medewerking van officiële instanties. Wordt er voldoende medewerking verleend aan zijn initiatief om deze oude burgemeesterwoning weer in ere te herstellen?

Hierop vertelt Dennis uitvoerig over zijn ervaringen met als conclusie dat als je op een vriendelijke manier vraagt om medewerking er niet of nauwelijks iets gebeurt, maar als je het op een gebiedende wijs vraagt er actie komt. De wet- en regelgeving voor monumenten is complex en bureaucratisch. Dit betekent heel veel overleg met de verschillende instanties die niet altijd gladjes verlopen.

Hierna vertelt Dennis een vermakelijk verhaal over het door anderen beoordelen van jou als persoon op basis van een eerste indruk. Nadat men elkaar dan wat nader leert kennen blijken beiden elkaar volkomen verkeerd te hebben ingeschat en zelfs een mate van respect voor elkaar te krijgen.

Dennis vertelt dat de druk van ambtenaren groot is bij het bepalen van zijn plannen met de villa. Nadat hij ondervonden heeft dat altijd maar aardig te blijven niet goed werkt, heeft hij zijn aanpak veranderd in het heel duidelijk stellen wat de bedoeling is en een programma van eisen op te stellen.

Deze aanpak blijkt de juiste te zijn en hierdoor verlopen de zaken wat sneller.

Zijn motto is "geven en nemen".

Juist omdat hij, toen hij de oude burgemeesterwoning kocht, weinig wist hoe hij dit moest aanpakken liep hij tegen de nodige frustraties op. Dit voelde als tegenwerking en niet gehoord worden, terwijl Dennis de woning heeft gekocht en er veel geld in stopt.

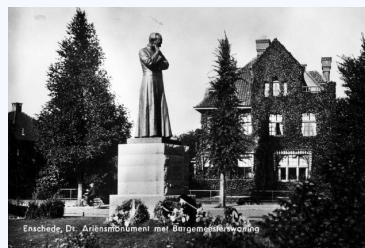
Het is ook een kwestie van gewenning hoe je hier allemaal mee om moet gaan. "Als relatief jonge monumenteigenaar kom je het nodige tegen", vertelt Dennis, het is een flink leerproces waar hij, nu hij daar wat meer in zit toch met plezier op terugkijkt en absoluut met zijn zo kenmerkende enthousiasme de uitdaging blijft aangaan.

Terwijl we het hebben over de locatie van de villa, vertelt Dennis dat het een relatief rustige plek is en dat had hij niet verwacht. De verwachting is dat het een fijne plek en een echt "thuis" zal worden met makkelijke looplijnen.

Uiteindelijk zal het burgemeesterhuis heel mooi in het totale aangezicht van het plein gaan passen.

Een aantal woningen om de villa heen zullen weer de functie van bewoning krijgen waardoor het geheel beter en netter zal worden. De sociale controle zal dus ook groter zijn.

De voorgestelde kubus achter de villa bleek echter nog wel een probleem. Op eigen ideeën werd door de betreffende gemeentelijke commissie niet positief gereageerd. Nadat Dennis met een tekening van de architect Kees Marcelis voor de dag kwam, had dat de nodige invloed. Dennis staat op goede voet met Kees en deze heeft hem de nodige goede adviezen gegeven hoe hij dit alles moest aanpakken.

Dennis was verliefd geworden op het huis, maar wist in eerste instantie niet dat het een burgemeesterwoning was geweest.

Hij wil van dit huis een echt thuis maken. Op dit moment wonen ze in een appartement en hij mist een bepaalde aanloop die hij wel hoopt te krijgen als ze eenmaal in het monumentale burgemeesterhuis wonen.

Onze vragenlijst blijkt eigenlijk niet nodig te zijn geweest. Dennis is een enthousiast verteller en geeft op bijna alle vragen die we hebben zelf al antwoord. Zo heeft hij interesse in vastgoed al heeft hij er helemaal geen verstand van, "ik vind het gewoon ontzettend leuk om te doen" zegt hij.

Bij onze vraag hoe hij het tot nu toe ervaart om de burgemeesterwoning te restaureren en verbouwen antwoordt Dennis heel eerlijk. Af en toe krabt hij zich wel achter de oren en vraagt

zich af waar hij aan begonnen is, maar vindt het absoluut de moeite waard.
De verwachting is dat ze er medio eind december zullen gaan wonen.

Hierna vragen we of hij contact heeft met mede monumenteigenaars. Hij kent er een aantal en met sommige heeft hij ook contact. Dan vertelt Dennis over het Stadsgilde. Hierin zitten veel Twentse ondernemers en tijdens een diner, die om de zoveel tijd gehouden wordt, overleggen ze welke bijdrage zij als ondernemers kunnen geven aan het in stand houden van onder andere de parken in Enschede. Deze bijeenkomsten willen ze met regelmaat doen om te overleggen hoe ze de stad positieve impulsen kunnen geven.

Hij vindt het idee van een stadsgilde erg goed omdat je daardoor de krachten kunt bundelen. "Tukkers onder elkaar" zoals Dennis het noemt kunnen wat terug doen voor Twente en daar is dit Gilde uitermate geschikt voor.

Dennis heeft een warm, groot en sociaal hart voor de medemens, groot en klein. Zo organiseert hij ieder jaar een tuinfeest voor de buurtbewoners rondom de Villa waar hij zijn kantoor heeft gevestigd.

Hij liep een keer rond kersttijd over het van Heekplein en zag een kerstbomenhandelaar met nog veel bomen. Het liep al tegen het einde van de dag, dus de verkoop van deze bomen zat er niet meer in. Het sociale hart van Dennis begint dan te spreken en hij besloot deze bomen te kopen met als gevolg dat hij de hele tuin bij villa Blijdenstein vol heeft gezet met deze kerstbomen.

Hij organiseert ieder jaar leuke activiteiten voor de kinderen op het van Heekplein, zoals een luchtkussen, een kartbaan en tal van ideeën die hij dan ten uitvoer brengt om kinderen weer het gevoel te geven een kind te mogen en kunnen zijn. "Die blijde, vrolijke koppies geven me zoveel voldoening" zegt hij en dat stimuleert hem om dit te willen blijven doen.

Bij het afscheid nemen vertelt hij nog even tussen neus en lippen door dat hij een eigen biertje laat brouwen en als attentie krijgen we beiden een fles van dit zelfgebrouwen speciaal bier mee.

Onze conclusie is dat Dennis, de "jonge" monumenteigenaar, een groot en sociaal hart heeft, sympathiek en heel toegankelijk is, een levensgenieter, in hart en nieren een echte Tukker is en dit vol trots altijd en overal zal blijven uitdragen.

Auteur: Sonja Bos-Smit

COLOFON

Het Erfgoed Magazine Enschede is een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede.

Redactieadres:

Stichting Cultureel Erfgoed Enschede
info@cultureelerfgoedenschede.nl

Redactie; John Nijhuis en Sonja Bos-Smit.

Bankrelatie:

NL87 INGB 0006 9973 92 t.n.v. Stichting Cultureel Erfgoed Enschede.

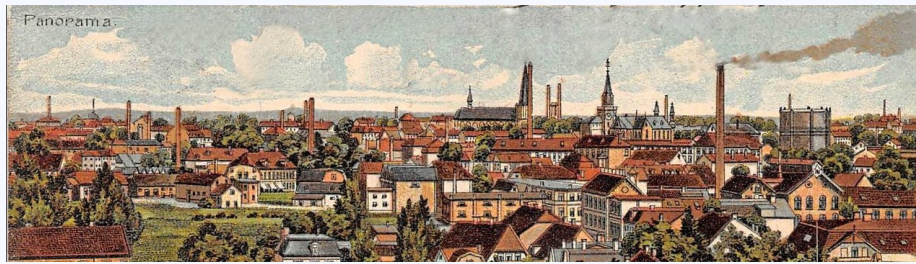
Disclaimer

-Ondanks aan de samenstelling van dit magazine bestede zorg kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de onvolledigheid of onjuistheid hiervan.

-Het lukt ons niet altijd om de rechthebbende auteur(s) van foto's te achterhalen. Mocht u van mening zijn dat u rechthebbende bent van een foto in dit Magazine, stuur dan een mail naar:

info@cultureelerfgoedenschede.nl

Heeft u dit Magazine doorgestuurd gekregen en wilt u deze ook zelf ontvangen? Aanmelden kan via de homepage van onze website

Stichting Cultureel Erfgoed Enschede

info@cultureelerfgoedenschede.nl

Facebook

Website

Deze e-mail is verstuurd aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u info@cultureelerfgoedenschede.nl toe aan uw adresboek.

Laposta